

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo q[uo]d ait B. Iob, & post eu[m] Daud: manus tuę fecerunt me &
plasmauerunt me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

bo in unitatem personæ assumendus, antequam angeli fierent in ipso uita erat, & hoc erat propositum eius deliciosum, sicut sapientia loquitur, quæ non est aliud quæ ipse dei filius. Dominus minus possedit me initio uiarum suarum, antequam quicquam faceret à principio, & cætera que ita concludit, & deliciae meæ esse cum filiis hominum.

De eo quod ait beatus Job, & post eum Baid, manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me.

Caput .III.

Consilium trinitatis

Agnum igitur negotium, & res ualde operosa, magnum sanctæ trinitatis exigebat consilium, ut taliter diceret: faciamus, & sic dicendo, quasi semetipsam una patris & filij & spiritus sancti diuinitas ad operandum hortaret, tali modo, ut rem bene perpendentes, recti dicant sancti supra dicti: manus tuæ fecerunt me &

Plal. iij. Job. jo

plasmauerunt me, da mihi intellectum: Manus tuæ fecerunt & plasmauerunt me totum in circuitu. Quid enim tale creatum est in diebus primis: Quid tale factum est in illis generationibus cæli & terræ: in illo die, quo fecit dominus deus cælum & terram & omne uirgultum agrorum: Pulchre ergo dictum, & magna cum reuerentia est audiendum, quia cum de singulis operum dei speciebus narrans scriptura dixerit, Dixitque deus fiat hoc uel illud, de hodie solo narrat deum dixisse, faciamus. De singulis uero diebus, siue dierum operibus nos latius alio in opere tractauimus: in quo nec illud diligentiam nostram præterit, quia septies deus dixit, fiat: & si non eodem uerbo, tamen eodem modo usus dicendi, quem imperatiuum modum appellant grammatici, & septies bonitati eius opus suum complacuit, dicente scriptura. Et uidit deus quia bonum est: quæ uidelicet, bonitas dei non est aliud quam septiformis spiritus dei. De homine autem non dixit, fiat homo, siue producat terra hominem: sed faciamus, ait, ac deinceps ita scriptum est: Formauit igitur dominus deus hominem de limo terræ, & inspirauit in faciem eius spiraculum uitæ. Nimirum ubi dicit: Formauit de limo terræ, quod est plasma, locum siue causam præbuit admirationi nostræ, scientiamque suggestit humilitati nostræ, ut diceret, manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me. O igitur magnum spectaculum, grande miraculum. Putas ne sancti angeli, qui iam fuerant conditi, sciebant, quid tanto molimine plasmatore deus inciperet operari: Nimirum absconditum erat illis hoc sacramentum, si uerum loquitur Apostolus, immo qui in Apostolo loquitur Christus. Ait enim: Mihi minimo omnium sanctorum data est gratia hæc in gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à seculis in deo, qui omnia creauit, ut innotescat principibus & potestatibus in cælestibus per ecclesiam multiformis sapientia dei. Solus plasmatore ipse sciebat, & in semetipso absconditum habebat tantummodo dignitatem futuri operis præsignans qualitate operationis, operando manibus suis.

Gene. 2. Cur ait, faciamus, non, fiat

Gen. i

Gene. 2.

Sacramentationis angelis absconditum

Ephe. 3.

Quod manus aut pedes in deo non sint, quemadmodum in nobis sicut putauerunt hi, qui pro rustica simplicitate dicti sunt humaniformi, & de eo quod scriptum est in Esaiâ, quis appendit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera.

Caput .III.

Ec uero hoc dicimus aut opinamur, quod manus aut pedes in deo sint, quemadmodum in nobis: sicut putauerunt hi, qui pro rustica simplicitate dicuntur humaniformi: sed pluralitate manuum, dum dicitur: manus tuæ fecerunt me. Pluralitas minuitur personarum, sicut & alibi pluralitate trium digitorum. Scriptum quippe est in Esaiâ: Quis appendit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera: Tribus enim digitis, id est, tribus personis unius ueræ & summe deitatis. Cum ergo dicit: Quis appendit tribus digitis, sapiens responsum exposulat, ut dicas: Tu deus appendisti. Quod cum responderis, placet illi, ut quæras adhuc & dicas: Vbi? Quando? Qualem molem terræ? Quos montes? Quales appendi atque librauit colles? Taliter percunctanti, pulchrum est, ut respondeas illi: Domine, si dicam, quia terram inani matam, & insensibilem quam calcamus pedibus nostris tu appendisti super nihilum, neque enim aliquibus sustentatur columnis, sed tu eam positione præcepti tui fundasti ut stabilis sit, montes & colles (qui sunt terræ tumores) consistere iussisti: Verum qui &

Esa. 40. tres digiti dei respectu trinitatis

Plal. 148

dem die